

men paa flere Steder har man været nødt til at ordne dette Forhold paa anden Maade og indlemme disse Grunde, der tidligere hørte under Kongens Birk, under Byens Jurisdiction. Der er nu vel ikke Tale om at drage de her omhandlede Grunde ind under Kjøbenhavn igjen, men jeg troer dog, at det er rigtigt ikke at lægge Hindringer iveness for en saadan Omordning, som dog maa komme med Tiden; dette vil man imidlertid gjøre, naar man ikke nu benytter denne Leilighed til at indføre et ligeligt Skattesystem til Staten for de paagjældende Strækninger. Det er aldeles ikke magtpaaliggende, at det skeer strax, men det Magtpaaliggende er, at der kommer en Tid, da Udjevningen er skreden saa vidt frem, at en Sammensmeltning kan finde Sted, og naar dertil gives en Frist af 10 Aar, er der gjort Alt, hvad Billighed kan tilsiige. Der er stillet et Underændringsforslag, som gaaer ud paa af mit Forslag at udstemme Bestemmelsen om de 10 Aar for de allerede opførte Bygninger, det vil siige: Underændringsforslaget gaaer ud paa, at disse Bygninger, om ikke til evige Tider, saa dog i en aldeles uoverseelig Tid, skulle beholde den ringere Bygningsafgift, medens de nye Bygninger i Districtet fra den Tid, da den udvidede Næringsfrihed indføres, skulle være underkastede den noget høiere Kjøbenhavnste Beskatning. Dette Forslag svarer ikke til mine Forestillinger om, hvad der vil være rigtigt og billigt, og jeg ønsker derfor, at det ikke vedtages, men at mit Forslag maa blive vedtaget uforandret.

Ordføreren: Jeg har stillet et Underændringsforslag for at tilvejebringe en fuldstændigere Frihed i Afstemningen over det nu foreliggende Spørgsmaal; men jeg skal dog tilføie, at jeg, selv naar dette Underændringsforslag vedtages, endnu er ganske ude af Stand til at erkjende, at der skulde foreligge nogen egentlig retfærdiggjørende Grund for Vedtagelsen af det af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (R. C. Barsen) opstillede Underændringsforslag. Jeg skal heller ikke komme dybt tilbage paa de Forhandlinger, som udsærligt fandt Sted under Sagens forrige Behandling; men jeg skal dog falde tilbage i Erindringen og fastholde et Par

Hovedpunkter, hvorpaa det forekommer mig, at det kommer en Deel an ved denne Sags Afgjørelse. Det vil vistnok fra alle Sider erkjendes, at den eneste naturlige Følge af, at der meddeles en tidligere Landcommune paa Grund af dens hele Udvikling og Befolkning Retigheder, hvad Næringsdriften angaaer, i Lighed med Kjøbstæderne, maa være den, at den da ogsaa, hvad Bygningsafgiften angaaer, bliver sat lige med de øvrige Kjøbstæder. Men deraf maa igjen følge, at naar man skulde ville undertage en Deel af en saadan Commune og stille den under væsentlig ugunstigere Forhold i saa Henseende, maatte der kunne ansøres meget bestemte særegne Grunde for en saadan Afvigelse fra den naturlige Regel. Mig forekommer det imidlertid, at man ikke her har kunnet ansøre nogen saadan bestemt Grund til at afvige fra denne Regel. Det kan nemlig ikke være af Hensyn til Staten, at man vil etablere en saadan Afvigelse, ikke blot fordi Afgiften til Staten i og for sig er ubetydelig, men væsentlig af den Grund, at man ikke kan angive nogenjomhelst Adkomst, der blot med et Skin af Ret skulde give Staten Besjæftelse til at forlange en saadan forhøiet Afgift, blot fordi man giver en Commune Kjøbstædsrettigheder. Staten har i saa Henseende kun Ret til at fordrø, at Kommunen betaler den Afgift, som flyder af, at den er stillet lige med Kjøbstæderne, men den har ikke nogen yderligere Adkomst paa Grund af denne Rigestilling. Det kan heller ikke være af Hensyn til Kjøbenhavns Commune, at man gjør denne Fordring, ikke blot fordi denne Commune ikke selv har nogen Fordeel af den forhøiede Afgift, der ikke tilfalder den, men ogsaa og væsentligt fordi det fra alle Sider, og selv fra Byens Side, er erkjendt, at en saadan Fordring med Hensyn til Frederiksberg ikke vil være til nogen Stade for Kjøbenhavn, men tværtimod i flere Henseender vil være til væsentlig Gavn for denne Commune, netop ved at overføre en Deel af de Byrder, der trykke denne Commune, paa Frederiksberg. Man har derfor ogsaa, saavidt jeg har kunnet skjønne, egentlig kun kunnet søge en Støtte for denne anomale Bestemmelse i den almindelige Sætning, at Lighed i Retigheder skulde medføre Lighed i Byrder. Men man maa altid have en vis